Nr.133026416

S P R I E D U M S

Rīgā, 2016.gada 1.jūlijā

Rīgas rajona tiesa, tiesnese I.Ādamsone-Struža, rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk-Sūdzības iesniedzēja), sūdzību par Ādažu pašvaldības policijas (turpmāk-Iestāde) 2016.gada 4.februāra lēmumu Nr.PP/1-23/5 (turpmāk-Lēmums).

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas rajona tiesā 2016.gada 17.februārī saņemta Sūdzības iesniedzējas sūdzība par Iestādes Lēmuma atcelšanu. Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 26.februāra lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā lieta.

[2] 2016.gada 29.janvārī Iestādes inspektors /pers. B/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.240032841 (turpmāk - Protokols-paziņojums) par to, ka 2016.gada 29.janvārī plkst.21.09 transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai Ādažos, Gaujas ielā, pie ēkas Nr./numurs/, invalīdu stāvvietā bez invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 285.22.apakšpunktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-LAPK) 149.^{31}panta astotajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu. Par minēto pārkāpumu uzlikts naudas sods 55 EUR apmērā (lietas 16.lapa).

[3] Nepiekrītot protokolam-paziņojumam, Sūdzības iesniedzēja to apstrīdēja Iestādē.

[**4] Iestāde protokolu-paziņojumu atstāja negrozītu**, bet sūdzību noraidīja, turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 7.-10.lapa).

[4.1] LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Šajā gadījumā administratīvo pārkāpumu inspektors /pers. B/ konstatējis vizuāli, bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes. Tika veikta stāvvietas, kurā atradās transportlīdzeklis */TL marka/* ar valsts reģistrācijās numuru /TL numurs/, fotografēšana.

Apskatot pārkāpuma vietā uzņemtās fotogrāfijas, redzams, ka transportlīdzeklis */TL marka/* ar valsts reģistrācijās numuru /TL numurs/ novietots stāvēšanai Ādažos, Gaujas ielā pie ēkas Nr./numurs/, ceļa horizontālo apzīmējumu Nr.942 darbības zonā. Minētā transportlīdzekļa salonā redzamā vietā nebija novietota invalīdu stāvvietas izmantošanas karte.

Lietā nav strīds par to, ka transportlīdzekļa */TL marka/* ar valsts reģistrācijās numuru /TL numurs/ vadītāja 2016.gad 29.janvārī izdarīja LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu. Transportlīdzekļa vadītāja lūdz atcelt administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.240032841.

[4.2] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma (turpmāk-CSL) 43.pantu - lai garantētu ceļu satiksmes drošību un aizsargātu cilvēku dzīvību, veselību un mantu, par ceļu satiksmes reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu persona saucama pie administratīvās atbildības.

Par LAPK 149.^{31}panta astotās daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - 55 EUR. Tas nozīmē to, ka, konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tādējādi iestādei nav pienākums vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru. Ņemot vērā LAPK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmēra samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, netiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie apstākļi, kā arī citi apstākļi, un tiek vērtēts tikai tas, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko ir paredzēts administratīvais sods piecdesmit 55 EUR.

[4.3] LAPK 32.panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot administratīvo sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK par konkrēto pārkāpumu paredz tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādējādi, uzliekot administratīvo sodu, likums nepieļauj vērtēt tā apmēru, līdz ar ko šajā gadījumā nav piemērojama LAPK 32.panta otrā daļa.

Pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, novērtējot pierādījumus (Protokolu-paziņojumu Nr.240032841, pārkāpuma fiksēšanas brīdī uzņemtās fotogrāfijas, /pers. A/ sūdzību), atzīstams, ka Protokols-paziņojums Nr.240032841 par CSN 285.22.apakšpunkta pārkāpumu sastādīts atbilstoši CSL 43.2.panta „Īpatnības administratīvajā procesā sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosacījumus, 2006.gada 7.marta Ministru kabineta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" prasībām, kā arī administratīvais sods

piemērots atbilstoši LAPK 149.[31]panta astotās daļas noteiktajai sankcijai, tādējādi piemērotais naudas sods uzskatāms par samērīgu un adekvātu izdarītajam pārkāpumam, jo konkrēta naudas soda apmēru jau izvērtējis likumdevējs un to nav iespējams mīkstināt.

[5] Par Lēmumu Sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 6.lapa).

[5.1] Nepastrīd lietas būtību, lūdz ņemt vērā apstākļus, ka ir 84 gadus veca pensionāre un izdarītas vairākas nopietnas operācijas, kas liedz pārvietoties lielākus attālumus ar kājām, kā arī nepieciešamas zāles, kādēļ nevar samaksāt protokolā noteiktos 55 EUR. Lūdz rast iespēju citam risinājumam.

[6] Tiesā nav iesniegti pušu paskaidrojumi, nav pieteikti lūgumi.

Motīvu daļa

[7] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

[8] Tiesa, pārbaudījusi Iestādes Lēmuma motivāciju, kas norādīta šā sprieduma [4] punktā, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama.

Sūdzības iesniedzēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[31]panta astotajā daļā minētā administratīvā pārkāpuma.

Administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums un Iestādes Lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa pievienojas Iestādes motivācijai un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[9] Par Sūdzības iesniedzējas norādītajiem argumentiem tiesa papildus norāda.

[10] LAPK 149.[31]panta astotā daļa noteic, ka par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 844.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 55 EUR apmērā.

[11] Dotajā gadījumā ir konstatējams un nepastāv strīds par to, ka Sūdzības iesniedzēja bija novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai invalīdu stāvvietā bez invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes, kā arī Sūdzības iesniedzēja neapstrīd administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā Nr.240032841 konstatēto.

[12] Nav strīda arī par to, ka invalīdu stāvvietas izmantošanas karte Sūdzības iesniedzējai nebija.

Tiesa norāda, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami, lai nešaubīgi apgalvotu, ka Sūdzības iesniedzējas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumiem, tas ir, personas darbībās ir konstatēta stāvēšana vietā, kas apzīmēta ar 942.horizontālo ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes.

Lai sodītu par šā pārkāpuma izdarīšanu, nav nepieciešams konstatēt ļaunprātību pārkāpēja darbībās, pietiek konstatēt faktiskos apstākļus, kas atbilst LAPK 149.[31]panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma dispozīcijai.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas APK 149.[31] panta astotajā daļā.

[13] LAPK 22.pants paredz, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmajā daļā noteikto sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt piemēroto naudas sodu, jo ir 84 gadus veca pensionāri, kurai izdarītas vairākas operācijas, līdz ar ko nevar ar kājām pārvietoties lielus attālumus, kā arī nepieciešamas zāles, taču tam apliecinošus dokumentus nav iesniegusi.

Tiesa secina, ka lietā nepastāv iespēja atbrīvot Sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības, atzīstot pārkāpumu par maznozīmīgu.

Saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 *euro*. LAPK 149.[31]panta astotās daļas sankcija paredz sodu 55 EUR apmērā.

[14] Tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā Iestāde ievērojusi LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Iestāde, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos secinājumus.

[15] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.[12]., 289.[13]., 289.[17]., 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Ādažu novada pašvaldības policijas 2016.gada 4.februāra lēmumu Nr.PP/1-23/5.

Noraidīt /pers. A/ sūdzību.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2016.gada 4.jūlijā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža